

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator									
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שבועה קונה	והאמר אילפא:									■	ז
שבועה היא דקניא, אבל כפירה לא קניא										ז	
הכא נמי דקיימא באגם.										!	◇
ואיבעית אימא: מאי שבועה קונה? כדרב הונא										!	◇
מנה לי בידך, והלה אומר אין לך בידי, ונשבע ואח"כ באו עדים - פטור, שנאמר: (שמות כ"ב) ולקח בעליו ולא ישלם, כיוון שקבלו הבעלים שבועה, שוב אין משלם ממון.	דאמר רב הונא אמר רב:									■	!
מנה לי בידך, והלה אומר אין לך בידי כלום, ונשבע ובאו עדים - פטור, שנאמר: ולקח בעליו ולא ישלם, כיוון שקבלו בעלים שבועה, שוב אין משלמין ממון.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:									■	◇
מסתברא מילתיה דרב במלוה, דלהוצאה ניתנה, אבל פקדון - ברשותיה דמריה קאי, והאלהים אמר רב אפילו בפקדון, דכי כתיב קרא - בפקדון כתיב.	רבא:									■	◇
יתיב רב נחמן וקאמר להא שמעתא.										○	
היכן פקדוני? א"ל אבד, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם את הקרן, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם	איתיביה רב אחא בר מניומי לרב נחמן:									■	ז
הכא במאי עסקינן - כגון דנשבע חוץ לב"ד.	א"ל רב נחמן:									!	◇
אי הכי, אימא סיפא:	א"ל: רב אחא בר מניומי]									ז	
היכן פקדוני? אמר לו נגנב, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם	[סיפא]									■	ז
ואי סלקא דעתך חוץ לב"ד, מי איכא כפל?										ז	
יכילנא לשנויי לך רישא חוץ לבית דין, וסיפא בבית דין, מיהו שינויא דחיקא לא משנינן לך, אידי ואידי בבית דין, ולא קשיא: כאן בקפץ, כאן בשלא קפץ.	א"ל: רב נחמן]									!	◇
מכדי דרב לא סבירא לך, משכונני נפשך אדרב למה לך?	רמי בר חמא לרב נחמן:									ז	
לפרושה לדרב, דרב הכי מתרץ לה למתניתין.	אמר ליה: רב נחמן]									!	
והא רב קאמר										ז	
קרא, לכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין הוא דאתא, ולקח בעליו ולא ישלם - מי שעליו לשלם הוא נשבע.	אמרי:									!	◇
השביע עליו חמשה פעמים, בין בפני ב"ד ובין שלא בפני בית דין, וכפר עליו - חייב על כל אחת ואחת מה טעם? הואיל ויכול לחזור ולהודות	מתיהב רב המנונא: ואמר ר' שמעון:									■	ז
והכא קפץ לא מצית אמרת - השביע עליו קתני, חוץ לב"ד לא מצית אמרת - בפני ב"ד קתני										ז	
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה, לצדדין קתני: השביע עליו חוץ לבית דין, ובב"ד קפץ.	[רב המנונא]									!	◇
בעל הבית שטען טענת גנב בפקדון, ונשבע והודה ובאו עדים, אם עד שלא באו עדים הודה - משלם קרן וחומש ואשם, ואם משבאו עדים הודה - משלם תשלומי כפל ואשם	מתיב רבא:									■	ז
והכא חוץ לב"ד וקפץ לא מצית אמרת - כפל קתני										ז	
כל הודה, לא שנא טוען טענת אבד ולא שנא טוען טענת גנב לא אמר רב, דהא כתיב והתודה, דבעי שלומי קרן וחומש, טוען טענת גנב ובאו עדים נמי לא אמר רב, דהא כתיב תשלומי כפל, כי קאמר - כגון שטוען טענת אבד, ונשבע ולא הודה ובאו עדים.	אלא אמר רבא:									!	◇
אזל רב גמדה ואמרה לשמעתא קמיה דרב אשי.										○	
השתא ומה רב המנונא תלמידיה דרב, וידע דאמר רב הודה וקמותיה הודה, ואת אמרת: הודה לא אמר רב	אמר ליה: רב אשי]									ז	◇
רב המנונא הכי קא קשיא ליה: אי אמרת בשלמא נשבע כי אתו עדים מיחייב, אמטו להכי מחייבין ליה קרבן אשבועה בתרייתא, הואיל ויכול לחזור ולהודות, אלא אי אמרת כי אתו עדים פטור, מי איכא מידי דאילו אתי סהדי ומסהדי ביה פטור, ואגן ניקו ניהיבייה קרבן אשבועה, הואיל ויכול לחזור ולהודות? השתא מיהת לא אודי.	רב אחא סבא לרב אשי:									!	◇

